

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 1. sz., I. em. 10,
ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy hóra — — — — — 0.40 (—80 kor.) | Félévre — — — — — 2.40 (4.80 kor.)
Negyedévre — — — — — 1.20 (2.40 „) | Egyes szám — — — — — 0.10 (—20 „)
A Szövetség tagjai díjtalanul kapják.

ÉRTESÍTÉS. A kereskedelmi miniszteriumhoz intézett általános emlékirat teljesen elkészült és a miniszterhez intézett kérvénnyel, valamint az egyes kívánságokat magyarázó bő indokolással együtt külön lenyomatban is megjelent. Miután lapunkban az indokolást magát térszűke miatt nem közölhetjük, miután továbbá érdeke minden egyes vasutasnak, hogy ezt az emlékiratot eltegye és megőrizze, felhívjuk tagtársainkat, hogy valamilyen szeressék meg az emlékiratot. Egyes példány ára 20 fillér. A terjedelmes irat árát azért szabtuk ilyen alacsonyra, hogy mindenki megszerezhesse és annak idején ellenőrizhesse, hogy igazságos kívánságainkból mennyi valósult meg. Ajánlatos, hogy idejekorán szerezzék meg mindenki az emlékiratot, mert ha a készlet elfogy, nem nyomtatjuk utána. Megrendelni lehet az emlékiratot az egyes helyicsoportokban és beosztóhelyeken.

A központi vezetőség.

A villamos vasutások mozgalmá.

Igy is írhatnók: a villamos vasutások sztrájkja. Mert mire ezek a sorok napvilágot látnak és szerteröppennek az országba, kétségtelen, hogy már kimondták a budapesti és környékbeli villamos vasutak alkalmazottjai a sztrájkot.

Sok és jogos a panaszuk a villamos vasutásoknak. Teljesen rájuk illik a „főhő rabszolgák” elnevezése. Könnyörtelenül nehéz munka, silány fizetség, komisz bánásmód és azonfelül még a mi bárdolatlan, erőszakos utazóközönségünk részéről tapasztalt szeszélyesség és gorombáskodás. Van tehát okuk a villamos vasutásoknak a szervezkedésre és mozgolódásra. Meg is próbálták ismételtelen a helyzetükön javítani, de eddigel mindannyiszor sikertelenül.

Most megindult újra a harc az igazsáért. Csatlakoztak a gróf Batthyány elnöklete alatt álló szentkoronás szövetséghez, kidolgoztak egy hat pontból álló emlékiratot és a hónap elején átadták a társaságoknak. Választ csak egytől kaptak, az is elutasító, a többi társaság nem is válaszolt.

Mult hét csütörtökjén, e hó 20-án éjjel gyűlést tartottak erre, hogy a további teendőket megbeszéljék. Sokan gyűltek egybe, lelkes, izzó volt a hangulat. Amikor a társaságok magatartásáról értesültek, az volt az ösztön-

szerü hangulata az összesereglett sok ezer villamos vasutasnak, hogy ott nyomban kimondják a sztrájkot és el sem távoznak a sztrájknyaról. Csak Turtsányi Pál és dr. Landler Jenő nagy rábeszélésére, no meg egy kis szavazási művészet után sikerült olyan határozatot elfogadtatni, hogy e hó 25-ig várnak. Ha addig nem kapnak kielégítő választ, akkor szó nélkül beszüntetik a szolgálatot.

Ezzel a határozattal öt drága napot vesztettek a villamos vasutasok. Az öt napot a társaságok arra használták fel, hogy készülődjenek a sztrájk lezárására. Tartaléksereget toboroztak, a gyengébbeket megfélemlítették és a habozókat ígérekkel levették a lábukról. Azt a célt pedig, hogy esetleg békésen intézzék el a fenyegető konfliktust, a szentkoronás szövetség vezetősége nem érte el. Mert most (szerdán éjjel írjuk ezeket a sorokat) már befejezett ténynek mondható, hogy a holnap éjjel tartandó gyűlés kimondja a sztrájkot, miután a társaságok semmiféle engedményre hajlandók nem voltak.

Most, hogy harcba lépnek villamos vasutas-testvéreink, nyíltan és erőteljesen kijelentjük mi szervezett vasuti munkások, hogy mély rokonszenvvel és tőlünk telhető erővel támogatni fogjuk őket nehéz, de igazságos küzdelmükben.

Nem nézzük azt, hogy velünk ellentétes táborban állanak, csak azt látjuk, hogy helyzetük javításáért küzdő vasutasok, akiket anyagilag és erkölcsileg támogatni becsületbeli kötelességünk. Testvéri érzésünknek már szervezkedésüknel jelét adtuk. Tudtuk és ma is tudjuk, hogy nem a nagyurak szövetségébe van az ő helyük, hanem közöttünk, akik épp úgy szenvedünk, mint ők és épp úgy küzdünk a szebb és jobb jövőért, mint ők. És habár sokan akartak közülük hozzánk csatlakozni, főleg a szociáldemokrata érzelmű műszaki munkások, mi nem toboroztunk közöttük tagokat, nehogy megbontsuk az egységet és ezzel nehezsük harcukat.

Meggyőződésünk, hogy előbb-utóbb maguktól rátérnek a helyes és egye-

dül célravezető utra és egytől-egyig a nagy, szervezett vasuti munkástáborhoz csatlakoznak. Belátják, hogy nem nagy urak protekciójától, hanem a saját erejüktől várhatják helyzetük javítását. Aminthogy már mult heti gyűlésükön keserű panasz hangzott el afölött, hogy a szövetség elnöke, gróf Batthyány Tivadar még egyetlenegyszer sem volt a körükben. A közkatonák harcba indulnak, anélkül, hogy akár csak egyetlenegyszer is látták volna a generálisukat.

A kormányra, a politikusokra sem számíthatnak, mert Lengyel Zoltán a képviselőház szerdai ülésén elmondott interpellációjában felhívta a villamos vasutasokat, hogy a Rákóczy-ünnepre és Mindenszentekre való tekintettel ne lépjenek sztrájkba. Vagyis akkor, amikor nagy forgalom várható, szolgálgjanak türelemmel tovább és csak akkor lépjenek sztrájkba, ha majd csökken a forgalom és a sztrájkot meg nem érzik. Maga gróf Batthyány is csatlakozott ehhez az okoskodáshoz.

Hívós Iván pedig a kizsákmányoló városi villamos igazgatója büszkén eldicsekedett vele, hogy a kormány is támogatja őket, mert valószínű, hogy a villamos-sztrájkot követni fogja a nagy vasuti sztrájk.

Felülről tehát nincs mit várniok a villamos vasutasoknak. Támogatást, segélyt csak alulról várhatnak, a szervezett vasuti és külső munkásoktól.

Ez a támogatás nem is fog elmaradni. Szívünk egész melegével, lelkünk minden erejével támogatni fogjuk harcoló testvéreinket és azon leszünk, hogy igazságos ügyüket diadalra vigyék.

Tartsanak ki ebben a harcban, még ha eserben hagyja mindenki. Huszezer szervezett vasuti munkás áll mellettük és — reméljük — mögöttük az egész hatalmas szervezett munkásság. Az ilyen erőnek győznie kell, még akkor is, ha a szentkoronás generálisok a lőtávolon kívül üdülnek.

Lapunk zártakor értesülünk, hogy, amint az előrelátható volt, a villamosok sztrájkja csütörtök délben kitört.

A miskolci villamos vasutasok emlékirata.

A miskolci városi villamos vasut alkalmazottai majdnem egytől-egyig tagjai szövetségünknek. Helyzetükről, amely a lehető legmostohább, már gyakrabban esett szó lapunkban. A miskolci V. V. alkalmazottai most emlékiratban fordulnak a társaság igazgatóságához helyzetük javítása érdekében. Alább szó szerint közöljük az emlékiratot, amelyet ők maguk szerkesztettek meg és amely keresetlen egyszerűséggel elmondott panaszával és megindítóan szerény kívánságaival a legjobban jellemzi tagtársaink szomorú sorsát.

Az a részvénytársaság, amelyé a miskolci városi villamos, egyszersmind tulajdonosa a *Budapest—Budafoki* helyi érdekű vasutnak, továbbá a következő városok közúti vasútjainak: *Arad, Kolozsvár, Makó, Nyíregyháza, Pécs, Pozsony és Zimony*. Gondunk lesz rá, hogy ezeknek a vasutaknak az alkalmazottjai is értesüljenek miskolci társaik békés mozgalmáról és csatlakozzanak hozzá.

A miskolci villamos vasuti alkalmazottak emlékirata így hangzik:

„A Miskolci Villamos Vasut Részvénytársaság szolgálatában álló alkalmazottak azon alázatos kérelemmel batorkodunk a tekintetes Igazgatósághoz fordulni, méltóztatassék súlyos helyzetünket, megélhetési viszonyainkat a mai drágasági viszonyokkal összehasonlítva, alapos tanulmányozás tárgyává tenni, megvizsgálni és ennek alapján kérésünket teljesíteni.

A közelmúltban kérelmünkre a tekintetes Igazgatóság által jóváhagyott leirat érkezett, mely előttünk ki is hirdettetett. Annak idején azt hittük, hogy súlyos helyzetünkön javítva lesz, sajnos azonban, e leirat következtében helyzetünk nem hogy nem javult, hanem még súlyosabbá vált.

A személyzet gyarapítását annak idején nem azért kértük, hogy a szolgálati beosztásunk megváltoztassék, hanem hogy a 3-ik csoport ki legyen egészítve. Ezen módosítás nem használt, hanem ellenkezőleg, óriási

hátrányunkra szolgál, mert a megvolt kevés szabad időnk is több apróbb részre forgácsolódott, mely kevés idő a szükséges pihenésre sem elég, nem is szólva a személyes és családi ügyek elintézéséről. Előfordul továbbá még az is, hogy 3 hónapban egyszer kerül arra a sor, hogy a szabad napunk vasárnapra esik. Ezen szabadnapunkat is a diósgyőri vonalon kell eltöltenünk, ahelyett, hogy egész heti fáradságunkat kipihenhetnénk, hogy ügyes-bajos dolgainkat elvégezhethetnénk, vagy családjainknak szentelhetnénk ezen időt.

Emlékiratunkat támogatandó, feleslegesnek tartjuk vizsás és nyomoruságos állapotunkat újból ismertetni, miután mindezeket a tekintetes Igazgatóság egyes tagjai közvetlen tapasztalatból és a lapok közleményeiből amúgy is ismerik.

Jelenlegi helyzetünk javítása céljából nyújtjuk be ezen emlékiratunkat és tisztelttel kérjük, hogy a benne általánosságban körülírt kívánságokat jóindulatu méltánylás alapján tárgyalás alá venni és teljesíteni sziveskedjék.

Általános kívánságok.

1. 10¹/₂ órai munkaidő 1¹/₂ óras ebéddel, 12 óras keretben.
2. Az éjjeli szolgálatért külön pótlék óránként 30 fillér.
3. Fegyvergyakorlatra bevont alkalmazottak szabadságideje fizettség.
4. Minden évben 8 napi szabadság, lehetőleg akkor, mikor azt az alkalmazott igénybe akarja venni.
5. Kocsivezetők és jegyvizsgálók kezdőfizetése 900 korona legyen, 240 korona lakbérrel.
6. Az alkalmazottak 9 havi szolgálat után véglegesíttessenek. Ugyancsak ezen idő eltelte után a nyugdíj-egyesületbe vétessenek fel.
7. Nyugdíjjogosultság a 8-ik évben vegye kezdetét és a törzsfizetés 40%-ban állapítandó meg. A teljes nyugdíjjogosultság ideje 25 év.
8. Minden héten 24 órai teljes szabad idő adandó, mely idő alatt semmiféle szolgálat nem teljesítendő.
9. Tisztességes bánásmód.
10. Az új munkarend a remisben kifüggesztendő.
11. Pénzbüntetések mérsékeltessenek s a

befolyt ilyenü pénzek a nyugdíjalapra fordíttassanak.

12. Az összes alkalmazottak és azok családtagjainak állandó igazolvány adassék mindkét vonalra.

Emlékiratunkat azzal a reménnyel batorkodunk a tekintetes Igazgatóság elé terjeszteni, hogy az jóakaró megismerés alapján méltánylásra fog találni, s ebben a reményben kérelmezzük fent leírt kívánságaink teljesítését, kérjük továbbá, hogy az eredményről minket mielőbb értesíteni kegyeskedjék.

(Következik 18 aláírd.)

Az emlékiratot a szövetség a miskolci városi vasutnak Budapesten székelő igazgatóságához a napokban beterjeszti. Reméljük valamennyien, hogy az igazgatóság a szerény és minden ízében méltányos kívánságokat teljesíteni fogja. Olyan szerények és jogosak ezek a kívánságok, hogy a társaság igazán nem akarhat miattuk konfliktusba keveredni az alkalmazottaival. Annál kevésbé, mert hiszen a konfliktus könnyen elharapódzhat a társaság többi vonalaira is, azonkívül a közvélemény szavára is kell valamit adnia a társaságnak.

Minden eshetőséggel szemben azonban biztosíthatjuk a miskolci városi villamosnál alkalmazott társainkat a huszezer szervezett vasuti munkás meleg rokonszenvéről és határozott támogatásáról.

SZEMLE.

Nem szabad hazudni!

Ez a felhívásunk a Szentkoronás Szövetség azon vezetőségi tagjainak szól, akik hivatalos közlönyük tartalmaért felelősek. Sajnáljuk, hogy éppen most és ilyen érélyes rendreutastással kell hozzájuk fordulnunk. Tetőtől-talpig át vagyunk hatva attól a tudattól, hogy alighanem szükség lesz a legközelebbi időben az összes vasutasok szolidaritására. És hogy a kétségtelenül bekövetkező nehéz küzdelmekben a vasutas-szervezetek egymásra lesznek utalva. Érezzük, hogy legalább a békés együttérzésnek kellene az utját egyengetni, ha már — nem

A „MAGYAR VASUTAS” TÁRCÁJA.

Egy karambol története.

Irta: Marjay Janó.

Éjfél után egy órakor rettenetes dörej és az ezt követő recsegés-ropogás ébresztette fel álmából az a-i állomás főnökét, aki alig tudott néhány ruhadarabot magára kapni. Lerohant a pályaudvarra, hogy mi történt? Látta, hogy a nyílt pályán közvetlen a váltó előtt a r-i gyorsvonat nekirohan a veszteglő tehervonatnak.

A gyorsvonat mozdonya több méter magasságban lebegett ég és föld között, fenttartva az összeroncsolt teherkocsik maradványait által... Odább felfordult kocsik... jajveszékélés... rémes sikoly... halálhörgés... Egy ember pedig mint az örült futkos ide-oda. Az illetőben a főnök Gárdos Bélát ismerte fel, a szolgálattevő tisztet. Egyszerre menydörgésszerű robaj rázkódtatja meg a levegőt: a gyorsvonat kázánja felrobbant...

Tizennégy halottat és 24 sebesültet vitt be K-ra a segélyvonat...

Ki a hibás? Az állomásfőnök kijelentette, hogy ő ártatlan. Gárdos volt a szolgálatban, ugy vagy az ő parancsára, vagy pedig a tehervonat mozdonyvezetője önmagától vezette rá vonatát arra a sínparra, melyen a gyorsnak jönnie kellett.

Hol a tehervonat vezetője? Hol van Gárdos? Jelentik, hogy a vezető a halottak között van, Gárdost pedig nem lelik sehol. Pedig fel kell őt keresni a föld alól is.

Össze-vissza hányják a kocsik maradvá-

nyait, hogy talán őt is szerencsétlenség érte. De az eredmény az, hogy Gárdos nincs és nincs. Tehát ő a hibás, mert — megszökött...

Már egészen kivirradt. A szerencsétlenség híre messziről csalja az embereket, akik kíváncsian lesik, mi fog történni. A kihallgatás meg egyre tart. Komoly, sötét arccal mennek-jönnék az emberek az állomás épületébe, ahol hivatalosan tárgyalják az esetet. És Gárdos még mindig nincs sehol.

Annyit már megállapítottak, hogy a tehervonat vezetője részeg volt, ezt a boncolás fogja megerősíteni...

A pályaoz azt vallja, hogy Gárdos nem is volt az állomáson. Ezzel szemben pedig a főnök azt állítja, hogy látta Gárdost a szerencsétlenség színhelyén.

Minő következménye lesz még ennek!? Hány ember látja egzisztenciáját kockán forogni! Hányan képzelik magokat a börtön sötét falai között! Hányan zokognak halottjaik felett! Hányan szenvednek óriási kínokat!? De hányan!

És ezt csak egy ember vétkes gondatlansága okozta!...

A korlátból jelentik, hogy három ember a seibebe belehalt. Köztük egy olyan is, aki nem is tért magához és nem kereste eddig senki. Kiletét pedig megállapítani lehetetlen, mert az arca összeroncsolódott és csak az alsó ruhájában — mely szintén össze-vissza volt szaggatva, égetve — került a kórházba.

Ki lehet ez a szerencsétlen?...

A mozdonyvezető felboncolásánál kitűnt, hogy szeszes ital a gyomorban nincs, sőt

megállapították azt is, hogy a vezető alkohollal soha az életben nem élt... Jelentik továbbá azt is, hogy az ismeretlen halottban felismerték — Gárdos Bélát.

A vizsgáló biztosok mind valamennyien megdöbbennek erre az eredményre és tétován kérdezik egymástól:

— Ki hát a bűnös? Kit terhel a felelőség?...

Elmondom én.

Éjfél felé járt az idő, midőn Gárdos az irodából kilépett. Melege volt, izzadt. Sétált tehát fel és alá a sínek mellett.

Egyszerre csak látja, hogy a jelző lámpa elalszik, vele együtt a váltó lámpása is. Először nem gondolt semmi rosszra, de mikor vagy tíz perc múlva sem lett világosság, gyanakodni kezdett és elindult megnézni, mi történt. Amint így haladt, a bokrokból halk fütty üté meg fülét. Azt hitte, hogy madár és tovább ment, midőn a harangjelzést meghallotta. Nossza erre meggyorsítja a lépteit, mert hisz itt a gyors! Nem lehetett megszűbb 100 lépésnél a jelző lámpástól, midőn az újra kigyult. Megkönnyebült kissé és hogy megnyugtassa önmagát, oda kiáltott: — Hé! mozdonyvezető! ki jár a váltó körül?

A tehervonat ugyanis közvetlen a váltó előtt állt, s csak annyi rés maradt, hogy a másik vonat szabadon elhaladhatott mellette.

Ande a teher vonat vezetője aludt. Ezen nem ütődött meg Gárdos, mert hisz két órák kell indulnia csak, a vonat pedig már kész. Vissza akart hát szaladni, hogy ott legyen a gyors átmenetelénél az állomás

a mi hibánkból! — a vasutasok külső szervezetükben szét vannak forgácsolva. Annál kellemetlenebb az a kötelességünk, hogy a másik szövetség részéről eredő valótlanág ellen kell védekeznünk és utját szegnünk hasonló állítások megismétlésének.

A „Vasutas Szövetség“, a szentkoronás szövetség hivatalos lapja legutolsó, október 15-én megjelent számában a hírek élén a következőket írja:

Figyelmeztetés. Arról értesültünk, hogy a vasuti munkásszövetség tagokat toboroz a kinevezett alkalmazottak sorából. Figyelmeztetjük a kinevezett alkalmazottakat, hogy a munkásszövetségben ők csakis pártoló tagok lehetnek és mint ilyenek sem nem választhatók, sem nem választók, miért is a vasuti munkásszövetség a kinevezett alkalmazottak érdekeit nem képviselheti.

Ebben a figyelmeztetésben csak az igaz, hogy Szövetségünk a kinevezettek között toborzott tagokat. Jobban mondván: a kinevezettek közül hozzánk csatlakozó testvéreket tárt karokkal fogadja. Mert ugyászólván önként, önszántukból, a saját belátásuk következtében jönnek táborunkba a kinevezettek, még pedig olyan tekintélyes számban, hogy ma már több ezer kinevezett a tagja Szövetségünknek.

Egyebekben azonban *durva valótlanágot* tartalmaz az a szentkoronás hír. Nem igaz, hogy a pártoló tagok Szövetségünkben sem nem választhatók, sem nem választók. Szövetségünk alapszabályai 5. szakaszának b) pontja szó szerint a következőket mondja:

Pártoló tagja lehet a Szövetségnek minden ideiglenes vagy kinevezett alkalmazott, aki a rendes tagokra kötelező járulékot befizeti. A pártoló tagok jogai és kötelezettségek a rendes tagokéival egyenlők.

Tehát: a pártoló tagoknak szakasztott annyira a joga, mint a rendes tagoké. Tehát: a kinevezettek épp úgy választhatók és választhatók, mint a munkások. Aminthogy a legtöbb helyi csoport vezetőségében kinevezett tagtársaink is ülnek és az ehő 14-én megtartott országos vezetőségi ülésen szép számmal voltak képviselve a kinevezettek is és élénk részt vettek a tanácskozásban. Sőt van olyan helyi csoportunk is, a *sziiszeki*, ahol a tagok többsége és ennek következtében a vezetőség túlnyomó része kinevezettekől áll. És a legközelebbi szövetségi közgyűlésen a kinevezettek, számukhoz arányítva, a központi vezetőségben is képviselve lesznek.

A mi Szövetségünk — ellentétben a szent-

előtt, midőn iszonyu dörejt hallott. Hátrafordult s látja, hogy a gyors beleszaladt a tehervonatba. Lehet, hogy az az irtózatoss zaj, vagy az a tudat, miszerint ennek okául őt hibázzák, arra kényszerítte, hogy fejét két tenyerébe fogva és úgy szaladt mind az örült a szerencsétlenség színhelye felé. Oda érve céltalan mozdulatokkal futkozott ide-oda nem tudva mit is csináljon és észre vette, hogy a gyors géprészének mellkasába a korlátvas belefuródott, s az vergődik.

Felugrott a lépcsőre és ember feletti erővel próbálja meggörcsíteni a vasat, az enged is, midőn ágyudörgés szerű zajjal robbant fel a kazán...

Mindenki gyanus volt a szerencsétlenség-nél, csak egy ember nem, aki igazi önfeláldozással mentette ki a roinok közül embertársait. Ott volt ő mindenütt. Letépte a ruhát a sebesültek testéről, hogy bekötözhesse a sebeket és...

És egy ember a sötét éjszakában batyval a hátán, nesztelenül osont végig az országuton.

Ezt az embert kellett volna elfogni és megnézni, mi van ott a battyuban.

Ki gondolt volna olyankor egy batyus emberre? De ha elfogják, úgy legalább az igazi gazemberek kézfé kerültek volna.

Még mindig titok, hogy ki idézte elő a szerencsétlenséget? Pedig minő könnyű a megoldás. Miért volt kiszakítva a váltó előtti sín pár? Azt hiszik, hogy a robbanás szedték fel, hogy lophassanak, rabolhasanak.

koronás szövetséggel — teljesen a *jogegyenlőség* alapján épült fel és nálunk — ellentétben a szentkoronás szövetséggel — *minden tagnak egyenlő a joga és egyenlő a kötelessége.*

A „Vasutas Szövetség“ ezek szerint valótlanágot mondott. Még pedig rosszakaratu, tudatos valótlanágot. Amivel nem igen mozdítja elő sem a közös, sem a párhuzamos akciót.

A szolgálat 22-ik órájában.

Vonatösszeütközés volt folyó hónap 20-án, reggel 5 óra 30 perckor a Máv. Zdencina és Leskovác közötti vonalrészén, a nyílt pályán. Az 1067. számú tehervonat az 1066. számú tehervonattal sűrű ködben összeütközött. Tizenhét kocsi kisiklott, köztük négy kocsi összeroncsolódott, emberéletben sérülés nem történt. A forgalom csak átszállással volt fenttartható. Tizenkétórás munka után a pálya ismét szabadabbá tétetett. A bal eset előidézője onnan eredt, hogy a két szomszéd állomás telefonon adott és vett vonatkeresztezés helytelenül állapították meg, miből folyólag a két vonatot mind egyike állomás külön-külön egymásnak indította. Zdencina állomás szolgálattevője a karambol előidézőekor már a *huszonkettedik órában szolgálatban állott, ez lévén harmincegyedik vonatja, amit akkor már indított*, ezen erős vonatforgalom dacára pedig Leskovác állomás szolgálattevője, mint *aznap odahelyezett, új ember lévén, az éjjeli szolgálatot rögtön át is vette, noha előzőleg ily erős forgalmu fővonalon felügyelet alatt kellett volna szolgálatot teljesíteni, hogy a viszonyok felől teljesen informálva legyen.* Nagyön is feltehető, hogy a zdencinai szolgálattevő, ki huszonnégyórás szolgálatban lévén, a *huszonkettedik szolgálati órában*, idegeinek tulfeszítése mellett a telefonon megállapított keresztezést helytelenül is hallotta, épp ezért a Máv. intézőségének szigorú kötelessége volna, hogy oly erős forgalmu fővonalon, hol jelenleg 32—35 vonat közlekedik huszonnégy órában, azon *ne huszonnégyórás, hanem tizenkétórás szolgálatot* követeljen, ami bizonyára nagy előnyére válna egy közbiztonságnak, mint az alkalmazottaknak.

Vasutassors.

A cinkotai helyi érdekű vonat a mult hét szerdáján este 9 órakor a Ferenc József-laktanya állomásra érkezett. A megérkezés után észrevették, hogy a vonatvezető kalauz, Strikl Lajos hiányzik a vonatról. Lázás keresésbe fogtak. Nyomban kikérdezték a vonat személyzetét, a közönséget, amely Strikl még a fehérti állomáson a vonaton látta. Rosszat sejtettek és hozzáálltak az eltűnt vonatvezető kereséséhez. Az állomásfőnök intézkedése következtében egy lámpásokkal felszerelt munkáscsoport indult a vonalra, hogy az eltűnt embert felkutassa. Hosszu keresés után megtalálták Strikl *eszméletlenül, vértében a pályatesten feküdvé, súlyos sérülésekkel.* A munkások hozzáálltak az élesztgetési kísérletekhez. Strikl elmondta, hogy a szakaszok átvizsgálása közben az egyik kocsiából a másikkra akart átmenni, amikor ruhája megakadt az ajtóban és egyensúlyát veszítve, a *sínekre zuhant.* A munkások lakására szállították a szerencsétlenül járt vonatvezetőt, ahol most gondosan ápolják, hogy visszaadhassák az életnek.

A zágrábi ünnepély.

Zágrábi testvéreink ünnepélye, amely a magyar és horvátajku munkástársak bajtársi összetartásának lesz kifejezője, nem vasárnap lesz — mint tévesen jeleztük — hanem szombaton, november hó 3-án este.

Munkástársak! Mindenütt, ahol megfordultok, követeljétek a Népszavát!

Emlékiratunk.

(Folytatás és vége.)

Fűtőházi munkások.

Munkabér.

Az átmeneti intézkedéseknél „Munkabér“ cím alatt kértek szerint úgy az ipari, mint a napszámos munkások, pótlletményeik meghagyása mellett, 5, illetve 3 korona legkisebb napibéren részesüljenek.

A kazánkimosók napibére pedig 3 korona 80 fillérben, a segédeké pedig 3 korona 40 fillérben állapitassék meg.

Munkaidő.

A munkaidő egyöntetűen állapitassék meg, a tulórát pedig fizessék meg külön pótlékkal.

Ha 24 órai szolgálatot kell teljesíteni, mind a 24 óra legyen megfizetve.

Szünjék meg az a visszaélés, hogy ha valaki tulidót dolgozott, másnap ugyanannyi időre „sétálni“ küldik.

Leeresztő kémények.

Minden fűtőház, a fojtó fűst miatt, leeresztő kéménnyel legyen ellátva.

Tisztaság.

A fűtőházban vagy azok közvetlen közelében tisztasági fürdők létesitessenek, ellátva ruhaszekrényvel és oly helyiséggel, ahol a munkások átöltözhetnek.

Étkezőhelyiség.

Ott, ahol a munkások nagyobb számban dolgoznak együtt, étkezőhelyiség épitessék.

Heti szünetnap.

Minden héten 36 órai munkaszünetet kértünk, úgy, hogy lehetőleg minden második szünet vasárnapra essék.

Létszám-szaporítás.

A munkának megfelelőleg a létszám szaporitassék.

A kapuk kiszélesítése.

A fűtőházak kapui megfelelően szélesitessenek ki.

Átjárók.

Ott, ahol a járás-keelés a fűtőházba veszélylyel jár, átjárók épitessenek.

Munkaidő.

A csatornatisztító és kazánkimosók munkaideje 12 órában állapitassék meg, utána 24 órai pihenővel.

Ruhakiosztás.

A kazánmosók az őket megillető ruhát az utasításban előirt időben kapják meg.

A csatornák kimentése.

Ott, ahol a csatornák minésenek cementtel kifalazva, cementeztessenek ki.

Raktári, szertári és állomási munkások.

Munkaidő.

A raktári, szertári és állomási munkások rendes napi munkaideje szintén 9 órában állapitassék meg.

Oly helyeken, ahol nines folytonos szolgálat, de a napi rendes munkaidő 17—18 óra, a munkások két csoportra osztassanak és egyik csoport váltsa fel a másikat, oly helyen pedig, ahol a szolgálat megszakitást nem tűr, 12 órai szolgálat legyen, melyet 24 óra pihenő kövessen.

Egyezményes munkarendszer.

Addig is, mig az egyezményes munkarendszer úgy a raktáraknál, mint a szertáraknál és az állomásoknál eltöröltetik, a munkaárak 25%-kal való felemelését kérjük.

Napibéres munkások.

A raktári, szertári és állomási munkások részére a 20%-os béremelést, de mitután a 20%-os napibéremelés dacára még nagyon sok munkás marad, kinek a napibére kevesebb 3 koronánál, ezen munkástársaink fizetése úgy emeltesék, hogy ne legyen egy munkás sem 3 korona napibéren alul.

Ruhailletmény.

A kíséző fékezők szintén kapjanak ruhát éppúgy, mint a kinevezett vonatkísézők.

Laktanyák.

A hon-állomásokon a kíséző fékezőknek laktanya álljon rendelkezésükre.

Váltóőrök, kocsirendező, gépkísézők, saruállító, lámpakezelők és állomási munkások.

Ideiglenes minőségben.

Az ideiglenes minőségben alkalmazott váltóőrök, kocsitolók, gépkísézők, saruállító, lámpakezelők és állomási munkások napi bérére 3 koronában állapíttassék meg.

A kinevezett kocsirendező, lámpakezelők, váltóőrök és állomási máházók fizetési táblázata.

Évi fizetés	L a k b é r		Egyéb	Várakozási idő	Átköltözési kódési átalány
	központi	vidéki			
900	300	240	180	—	60
1000	—	—	—	3 év	60
1100	350	270	200	3 év	60
1200	—	—	—	3 év	60
1300	400	300	240	3 év	80
1400	—	—	—	3 év	80
1500	500	400	300	3 év	80
1600	—	—	—	4 év	80

Kinevezés.

Aki egy év óta van a Máv. szolgálatában, az a szolgálai minőség szerint kineveztetessék.

Nyugdíj.

A kocsirendezőknél és napidijas kocsitolóknál, akik életveszélyes szolgálatot végeznek, a nyugdíjnál minden év másfél évről számíttassék. A váltóőrök, az állomási máházók és a lámpakezelők szolgálai ideje 30 évben állapíttassék meg.

A napidijas lámpakezelők, váltóőrök és állomási máházók nyugbér-idejét szintén 30 évben kérjük megállapítani.

Szolgálati idő.

Rendező- és telepállomásokon 12 órás szolgálat után 24 órás pihenő, kisebb állomásokon pedig 24 órás szolgálat után 24 órás pihenő következék.

Ruhailletmény.

Minden évben 1 posztó, 1 vászonzubony, 1 nyári sapka és 2 vászonnadrág; minden két évben: 1 pár bőresizma, irha suba helyett téli kabát bundabéléssel, 1 téli sapka és 1 téli nadrág, a kocsirendező és kocsitolók részére egy vízhatlan kabát adassék. Ezen ruha-illetmény a napidijasokra is kiterjesztessék.

Felmentés.

A váltóőrök az éjjeli őrsegtől, valamint a raktári munkától mentessenek fel.

Munkahely.

A lámpakezelők részére létesíttessék a munka és a személyzet számára megfelelő munkahely.

Évi szabadság.

Mindenki kapjon évenként 14 napi rendes szabadságot, ami indoklás nélkül bélyegmentes kérvényen, bármely részletben is megadassék.

Vonatkíséző lakatosok fizetési táblázata.

Évi fizetés	L a k b é r		Átköltözési kódési átalány	Napidij	Várakozási idő
	központi	vidéki			
1000	400	200	80	3.—	—
1200	400	300	80	3.—	2 év
1400	500	400	80	3.—	3 év
1600	500	400	80	3.60	3 év
1800	500	400	80	3.60	3 év
2000	600	500	100	4.50	4 év
2200	600	500	100	4.50	4 év
2400	600	500	100	4.50	4 év

Napidijas vonatkíséző lakatosoknak napidija 3 korona legyen.

Egy év után a napidijas vonatkíséző lakatosok kineveztetessenek.

Kilométerpénz.

A kilométer illetmény következőképp rendeztetessék:

Teher-, katona- és anyagvonatnál kilométerenként 2.00 fillér
Vegyves vonatnál kilométerenként 1.4
Személy- és gyorsvonatnál „ 1.00 „
Önköltségi utazásnál „ 0.5

Szolgálati idő és besorolás.

A szolgálati idő 10 órában állapíttassék meg.

A szolgálat pedig úgy osztassék be, hogy minden 8 napra 36 órás teljes pihenés jusson.

A jelenleg fennálló rendelet — mely szerint 8 órás pihenő után tartozunk utra menni —, helyezettessék hatályon kívül és rendeztetessék az olyképpen, hogy mindenkor annyi pihenő legyen, mint amennyi idő a szolgálatban eltöltetett.

Ott, ahol menetforda nincs, a vezénylés értesítés útján adandó a vonatlakatosok tudomására.

Laktanyák.

A laktanyák tisztogatására fordítassék nagyobb gond és azok oly helyen legyenek, ahol pihenni is lehessen.

Ha végállomáson üres laktanya nincs, ez esetben egy egész pótdíj számítható fel.

Nagyobb pályaudvarokon legyen egy bódé a szerszám részére.

Helnyettesítés.

Ha vizsgáló vagy kocsivizsgáló lakatosot kell helyettesíteni, akkor 2 kor. napi pótdíjban részesíttessenek.

Vizsga.

A vonatlakatosok engedtessek altiszti és vonatvezetői vizsgára és ha azt sikeresen le tudják tenni, engedtessek meg nekik a vonatvezetői szolgálat.

Szabadság.

Évente 16 napi szabadságot kapjanak tisztán a pihenés céljaira és ez bélyegmentes kérvény nélkül is megadassék.

Vizsgáló lakatosok és szivattyuőrök fizetési táblázata.

Rang-fokozat	Osztály	Évi fizetés	Lakbér		Átköltözési kódési átalány	Napidij	Várakozási idő
			Központi	vidéki			
III.	III.	1200	400	300	80	3.60	—
III.	II.	1400	500	400	80	3.60	2 év
III.	I.	1600	500	400	80	3.60	3 év
II.	III.	1800	500	400	80	5.—	3 év
II.	II.	2000	600	500	100	5.—	4 év
II.	I.	2300	600	500	100	5.—	4 év
I.	III.	2600	700	600	120	6.—	4 év
I.	II.	3000	700	600	120	6.—	4 év
I.	I.	3200	700	600	120	6.—	5 év

A napidijas vizsgáló lakatosok és szivattyuőrök napidija 5 koronában állapíttassék meg és éppen úgy kapjanak egyenruhát, mint a kinevezettek.

Akinek az 1904. évi fizetés-rendezés alkalmával a fizetése 900 koronában állapíttatott meg, az soroztassék be a III-ik rangfokozat I-ső osztályába.

Jutalék.

A vizsgálólakatosok és szivattyuőrök is részesüljenek az állomási jutalékban.

Kinevezés.

A vizsgáló lakatosok és szivattyuőrök egy év szolgálat után neveztetessének ki.

Szolgálati idő.

A vizsgáló lakatosok és szivattyuőrök 12 órás szolgálata után 24 órás pihenő következék.

A szolgálai idő 25 évben állapíttassék meg.

Altiszti vizsga.

Az altiszti vizsga csak az újonnan szolgálta lépők részére legyen kötelező.

Jutalomdíj.

Az üzemveszélyes sérülések felfedezéseért járó jutalomdíj minden hó 30-án folyósíttassék.

A szivattyuőrök az új szolgálai rendtartásban szivattyukezelőknek neveztetessenek.

Lakások.

A szivattyuőrök részére, — miután őb nagyrészen természetbeni lakást élveznek, a lakások következőképpen állapíttassanak meg:

- 2 szoba,
- 1 konyha,
- 1 pince,
- 1 éléskamra,
- 1 házikert.

Ruha.

A szivattyuőrök ugyanazon ruha-illetményben részesüljenek, mint a vizsgáló lakatosok.

Szabadság.

Évenként 16 napi szabadságot bélyegmentes kérvény nélkül is kapjanak.

Baleset, betegségyógyezés.

A balesetbiztosításra vonatkozólag a képi viselőkhöz benyújtott munkásbiztosítástörvényjavaslat kapasan a vasuti munkások országos szövetségének Budapesten, 1906 október hó 14-én, a keleti pályaudvar tanács-termében tartott országos vezetőségi ülése a következőket mondta ki:

A magyar királyi kereskedelmi miniszter ur által az országgyűlés elé terjesztett ipari, gyári és kereskedelmi alkalmazottaknak betegség és baleset ellen való biztosítására vonatkozó törvény csak akkor felelhet meg igazán céljának, ha annak igazgatóságában és minden szervében a tagok kétharmad képvisellettel bírnak.

Miután a benyújtott balesetbiztosítási törvényjavaslat a vasuti munkások és alkalmazottak meglévő jogainak csorbitását jelentti, a törvénynek olyképpen való módosítását kívánja, hogy munkaképtelenség esetén a kártalanítás összege száz százalékban állapíttassék meg.

Miután ez a törvényjavaslat azáltal, hogy balesetkártérítést nyújt, a Máv. nyugdíj- és nyugbérpénztárának terhein könnyít, szükséges ennek folytán a nyugbérpénztár és nyugdíjintézet szervezetének olynemű megváltoztatása, amely vagy a járulékot szállítja le, vagy pedig a nyugbért emeli fel.

A munkás testi épségét, egészségét pénzzel pótolni nem lehet, követtesék el tehát minden a betegségek és balesetek elhárítására. Evéből szerveztessék egy, a Máv-tól teljesen független, az alkalmazottak által választandó egészségügyi felügyelő bizottság, kapcsolatosan a királyi iparfelügyelőséggel.

A felügyelő bizottság működési köre terjedjen ki a munkahely, a mosdó, étkező, hálólhelyiség, laktanya, a Máv. által bérbéradott lakás és minden oly helyre, ahol az alkalmazottak tömegesen tartózkodnak vagy dolgoznak.

Értesítjük szervezetünk tagjait,

hogy a központi helyiségben (VII., Rottenbiller-utca 5/b. L. e.) minden csütörtökön este 7-8 óráig jogi tanácsot nyerhetnek, Vidéki tagok levélben forduljanak hozzánk. Jogtanácsos dr. Kadosa Marcell (Ó-utca 48. földszint).

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményei.

A szövetség központjának telefonszáma 76-01.

Tanuljunk!

Ez most a jelszó a Vasuti Munkások Országos Szövetségében. Dicséretes, szép jelszó, amely tanúságot tesz a munkások szervezkedésének nagy erkölcsi tartalma és magas célszám mellett. A szent koronás szövetség tagjai azt hiszik, hogy ők evőkanállal szedték a bölcsességet és tudást; nekik már többet nincs mit tanulniok. Ha összejönnek hébe-lóba, hát vagy egymással veszekszenek vagy kifelé agyarkodnak. Az ő szövetségük csak keret, minden tartalom nélkül. Keret, amely szertehull a legelső komolyabb megrázkódtatásra. Ott a sok embert csak úgy hajtották össze, mint a eszortát, amely szerte fut, mihelyt nem hallja a kolompost.

A vasuti munkások szövetsége ellenben arra helyezi a fősúlyt, hogy ne csak külsőleg, de belsőleg is meghódítsa tagjait. Egész emberekre van szükségünk, hogy igazságos ügyünkre minden akadályon keresztül győzelemre vigyük, minden ellenséggel szemben megvédjük. Nem a tagok létszáma és nem a tagok járuléka a fő, hanem a tagok szíve és a lelke. Át vagyunk hatva attól a tudattól, hogy csak akkor leszünk igazán erősek és ellenállhatatlanok, ha a tudás és meggyőződés minden egyes tagtársunkat nemcsak külsőleg, de bensőleg is szervezetté teszi és minden egyes tagtársunk is egy kis szervezet.

Ezt a célt megértik egyes helyi csoportok is és elismerésre méltó működést fejtenek ki ebben az irányban. Így a **miskolci** helyi csoport vasárnap, e hónap 21-én tudományos előadást rendezett, amelynek az adott különn értékét, hogy meghívta rá a külső szervezett munkásságot is, amely nagy készséggel tett eleget a meghívásnak. Mintegy ötszáz munkás, felerészben vasutas jelent meg, hogy meghallgassa az előadást, amelyet *Pfeifer Sándor* tagtársunk tartott meg „a munkások szervezkedésének a vívmányait” címen. *Pfeifer* mindenekelőtt a munkások szervezkedésének az okait magyarázta, kifejtette az osztályellentétek tüneteit, azután néhány külföldi példával illusztrálta a szervezkedés által elért eredményeket, végül pedig erőteljes, céltudatos tömörülésre hívta fel a jelenvoltageket.

Az előadást nagy lelkes figyelemmel hallgatták és zajos helyesléssel honorálták az egybegyűlt munkástársaink. Azután *Pásztly Károly* tagtársunk, a Szövetség központi titkára szólalt fel és a vasuti munkások szempontjából fejtegette a szervezkedés célját és hasznát. Talpraesett, meggyőző fejtegetéseit nagy tetszéssel fogadták. *Albrecht Lajos* tagtársunk, a helyi csoport elnöke köszönte meg azután lelkes szavakban az előadók munkáját és a jelenvoltagek fegyelmézt figyelmét, majd jelezte, hogy a jövőben gyakrabban megismétli helyi csoportunk hasonló előadások rendezését, amelyekre már most meghívja bajtársi szeretettel a külső munkásságot is. *Kállai Géza* barátunk a külső munkások nevében köszönte meg a meghívást és biztosította a vasuti munkásokat a külső szervezett munkások rokonszenvéről és szolidaritásáról.

Nemcsak miskolci tagtársaink, de több más helyi csoport is rendszeres oktatásban és nevelésben részesíti tagjait. Így például az **Istvántelki** helyi csoportban minden csütörtökön este, az **Északi** helyi csoportban pedig minden szombaton este tartanak felolvasást vagy előadást.

A vidéken is folyik a dicséretes munka. Így **Érsekújváron** vasárnap délután lesz tudományos felolvasás, amelyet helyi csoportunk rendez. A többi helyi csoportok pedig remélhetőleg hamarosan követik a szép és nemes példát.

Tanuljunk!

A **verbuválás**. Sziszekről írják: A *sziszek-steinbrücki* vonalon nagyban folyik a szentkoronás verbuválás. A sziszei állomásfőnök nevében V. F. vonatvezető a verbunkos, de bizony nem igen csap a tenyerébe senki. Ezt a fáradságot egyébre fordíthatnak a szentkoronás lovagok táncot járó verbunkosai.

A *Zapresicen* állomásozó *Dubona József* pályamester szintén jó szentkoronás táncosnak bizonyul. A pályőröket akarja megcsipni a verbunkos. Azzal a szent hazugsággal csalogatja őket a halójába, hogy aki tagja lesz az alamizsna-szövetségnek, az 20 százalékkal olcsóbban vásárolhat Zágrábban, ha felmutatja a tagsági könyvét. Csak hadd járják a bolondját. A józanészű munkásokat ugyan be nem ugratják a verbunkosba.

Beszámoló.

Budapest. E hónap 19-én este a József főherceg szálloda nagytermében megtartott igen jól látogatott gyűlésen alakították meg munkástársaink a *Budapest-keleti* helyi csoportot. A gyűlés elnöke *Pásztly Károly*, jegyző *Frisch Ignác*, előadó *Garai Armin* munkástársak voltak. Hozzászólott *Szántó József* tagtárs. A helyi csoport vezetőségét a következőképpen alakították meg:

Elnök: *Sándy József*, jegyző: *Kemény Ágost*, pénztáros: *Weimann Győző*, ellenőrök: *Csillag Henrik*, *Deák Mihály*. Bizalmiférfiak a műhely részéről: *Bubán Imre*, *Burger Vilmos*, *Tkalcsetz János*. Bizalmiférfiak a műszak részéről: *Egi Péter*, *Frisch Ignác*, *Gácz Vilmos*, *Klein Henrik*. Bizalmiférfiak a fűtőház és pályafentartás részéről: *Bauer Endre*, *Kovács Ferenc*, *Reisinger Máttyás*.

Csáktornya. Vasárnap, e hónap 14-én alakították meg buzgó zágrábi testvéreink Szövetségünk *csáktornyai* helyi csoportját. Az alakuló gyűlésen *Győri L.* munkástársunk fejtette ki magyar és horvát nyelven a szervezkedés szükségességét. Meggyőző beszéde, melyben Szövetségünk célját és hasznát ismertette, olyan nagy hatást tett az összes jelenvoltagekra, hogy valamennyien egytől-egyig azonnal beléptek Szövetségünkbe. Jelenvoltage mintegy hetven vasuti alkalmazott, minden kategóriából.

A gyűlés egyhangulag kimondotta a Vasuti Munkások Országos Szövetsége *csáktornyai* helyi csoportjának megalakítását és a vezetőséget a következőképpen alakították meg:

Resetar János, elnök, *Klekar Flórián*, h. elnök, *Gavecz Márton*, pénztáros, *Novák Jakab*, jegyző, *Koczián György*, *Kosz Márton*, *Marcziusi István*, *Horváth Mihály*, bizottsági tagok, *Volstuben József*, *Stolesics Imre*, ellenőrök.

Miután a vezetőségnek még lelkére kötötte *Győri* tagtársunk, hogy buzgalommal és kitartással töltsék be tisztüket, a gyűlést, mely délután 3 órakor vette kezdetét, este 3/4 9 órakor beeresztette.

Deés. A szamosvölgyi vasut alkalmazottainak mozgalma mind erősebb hullámokat vet. Az évtizedes nyomor, a lelketlen kizsákmányolás által agyongyötört alkalmazottak is felismerték az egyedül célravezető eszközt, melynek igénybevitelével orvosolható csak mindama sérelmek, melyekből a nyomoruság virága fakad: az eszköz, az osztálytudatos szervezkedés.

Ennek megnyilvánulása az az emlékirat, melyet e hó 21-én letárgyalva, beküldtek a „Vasuti Munkások Országos Szövetségé”-nek, hogy azt a legrövidebb idő alatt terjessze fel a „Szamosvölgyi Vasut” igazgatóságának, báró *Bánffy Dezső*nek, a „Szamosvölgyi Vasut” elnökének és *Neufeld főrésztvényes*nek. Az emlékiratot tárgyaló taggyűlés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Popovcsák munkástársunk, a helyi csoport elnöke, délután 2 órakor lelkesítő szavakkal nyitotta meg a gyűlést. Jelenti, hogy a Szamosvölgyi Vasut igazgatósága képviselőiben *Binder Gusztáv* felügyelő ur-jelent meg. A Vasuti Munkások Országos Szövetsége

Fürst Dezső munkástársat küldte ki. Bejelenté, hogy az emlékiratot a helyi bizottság a legjobb tudása szerint elkészítette és kéri a munkástársakat, hogy a részletes tárgyalás során tegyék meg észrevételeiket.

Fürst munkástárs átadja a központi vezetőség üdvözlését és kéri a jelenvoltageket, hogy a nagy ügyhöz méltó komolysággal tárgyalják le az emlékiratban foglaltakat, amelyek megvalósításáért folyó küzdelemben számíthatnak a huszszernyi szervezett vasuti munkásság erkölcsi támogatására. Szavait lelkes éljenzés követte.

Ezután *Urban Péter* munkástárs, a helyi csoport jegyzője, felolvasta az emlékiratot egész terjedelmében, amelyet azután a taggyűlés esekély módosítással elfogadott.

Koroján János munkástárs szólalt ezután fel. Meggyőző érvekkel bizonyította be, hogy a jelenlegi kereseti viszonyok mellett a Szamosvölgyi Vasut alkalmazottainak a legnagyobb nyomort és nélkülözést kell elszenvedniök. Felhívja munkástársait az erőteljes szervezkedésre és figyelmükbe ajánlja azt, hogy csak úgy lehet sikeresen küzdeni az elnyomatás ellen, ha a külső szervezett munkássággal testvérkezett fogva, együttes erővel folytatjuk a harcot a munkásság boldogulásáért.

Utána *Fürst* munkástárs háromnegyed óráig tartó beszédben fejtegette a szervezkedés célját. A közelmúlt eseményeivel bizonyította, hogy mily szükséges az, hogy a vasuti munkásság karöltve haladjon a szervezett munkássággal, amely az osztályharc alapján állva, előkészíti azon társadalmat, amelyben véget ér a milliónyi munkásnép szenvedése és nyomora.

A lelkes éljenzés és taps bizonyította, hogy a deési vasuti munkásság nem zárkózik el a modern eszmék igazságai előtt.

F. D.

A helyi csoportok közleményei.

Ruttka. A ruttkai helyi csoport vasárnap, e hó 28-án, délután 2 órakor a Rund-féle vendéglőben

nyilvános értekezletet

tart, amelyen a Ksod igazgatóságához betherjesztendő emlékiratot tárgyalják. Kivánatos, hogy az érdekelt munkástestvérek egytől-egyig megjelenjenek az értekezleten.

Nyiregyháza. A nyiregyházi helyi csoport folyó hó 8-án taggyűlést tart. Napirend: 1. Jelentések. 2. Elnök és jegyzőválasztás. A tagok pontos megjelenését kéri a vezetőség.

Sumony. Szövetségünk sumonyi helyi csoportja e hó 28-án, vasárnap délután 63. házszám alatt levő hivatalos helyiségében taggyűlést tart, melyen az összes tagok megjelenni tartoznak.

A vezetőség ezúton értesíti a helyi csoport összes tagjait, hogy minden hó első vasárnapján délután taggyűlést, minden vasárnap délután 1 órától 4 óráig értekezletet tart.

Lepsény. A lepsényi helyi csoport hivatalos helyiségét a Lorche-féle helyiségbe helyezte át, ahol hétfőn, november hó 4-én taggyűlést tart, melyre a helyi csoport összes tagjait ezúton hívja meg a vezetőség.

Kecskemét. Szövetségünk kecskeméti csoportja október 28-án, november 11-én és december 9-én saját pénztára javára, *fillérestélyt* rendez. Belépő-díj 30 fillér. Kezdetete este 8 órakor. Az érdeklődőket ezúton is tisztelettel meghívja a rendezőség.

Sopron. A Vasuti Munkások Országos Szövetségének soproni helyi csoportja folyó hó 28-án, vasárnap délután 4 órakor, saját helyiségében, a „Magyar Korona” vendéglő nagytermében, nagybbszabása értekezletet tart, melyre a tisztelt tagtársakat ezúton is meghívjuk azon megjegyzéssel, hogy teljes számban sziveskedjenek megjelenni.

A soproni helyi csoport vezetősége.

Gyékényes. A gyékényesi helyi csoport november hó 4-én, reggel 8 órakor a Pranger Károly-féle vendéglőben taggyűlést tart a következő napirenddel: 1. Elnöki je-

